

Преди всичко, думата „корупция“ е монетарно изобретение, отклонение в поведението, поведение вредно за добруването на хората. Обаче говорим за човешко поведение, а човешкото поведение изглежда се определя от околната среда. Тоест, ако бяхте отгледани от индианците Семиноли, и никога не сте виждали нищо друго щяхте да се придържате към тяхната ценностна система. И това се отнася за нациите, за индивидите, за семействата. Те се опитват да внушат на децата си своята вяра, своята родина и да ги накарат да се почувстват като част от това. И са установили общество, което те наричат изградено. Изградили са работеща гледна точка и се опитват да я запазят.

Макар че всички общества са всъщност израстнали, а не изградени. Те се борят срещу новите идеи, които биха нарушили установения ред. Правителствата се опитват да продължат това, което ги държи на власт. Хората не са избирани на политически позиции за да променят нещата. Те са поставени там да запазят нещата каквито са. Виждате че основата за корупция съществува в самото ни общество. Нека се изясня. Всички нации са на практика корумпирани, защото въздигат на пиедестал съществуващи институции. Не искам да омаловажавам или надценявам никоя нация, но комунизма, социализма, фашизма, свободното предприемачество и всички други суб-култури са еднакви. Те всички са корумпирани.

Най-фундаменталната характеристика на нашите социални институции е необходимостта от самосъхранение. Дали имаме работа с корпорация, религия или правителство, главния интерес е да се запази самата институция. Например, последното нещо, което една петролна компания би искала е използването на енергия извън нейния контрол. Това би направило компанията по-маловажна за обществото. По същия начин студената война и разпада на Съветския съюз беше в действителност начин да се запази и продължи установената икономическа и световна хегемония на САЩ. Така и религиите внушават на хората чувство за вина от естествените си наклонности, всяка претендираща да предлага единствения път към прошка и спасение.

В сърцето на това институционално самосъхранение лежи монетарната система. Парите осигуряват средствата за контрол и оцеляване. Така както един бедняк е принуден да краде, за да оцелее, за институциите е естествено да правят всичко възможно да продължат да печелят. Затова поначало е трудно за институции, базирани на печалбата, да се променят, промяната заплашва не само оцеляването на големи групи хора, а също и така желания материалистичен начин на живот, свързан с влиянието и силата. Следователно, парализиращата необходимост да се съхрани дадена институция, независимо от социалното ѝ значение, е дълбоко залегнала в

нуждата от пари, от печалба. Начина на мислене е: „Какво ще спечеля аз от това?“ Ако човек печели от продажбата на даден продукт, то той ще се бори срещу съществуването на друг продукт, заплашващ неговата институция. Следователно, хората не могат да бъдат честни, и хората не се доверяват един на друг. Ако някой ви каже: „Имам точно къщата която търсите“, той е брокер. Ако доктора каже „Мисля, че трябва да ви извадим бъбрека“, аз не знам дали се опитва да си изплати яхтата или наистина имам проблем с бъбрека. В една монетарна система е трудно да се доверяваш на хората. Ако влезете в магазина ми и ви кажа „Моите лампи са добри, но тези отсреща са по-добри“, няма да остана на пазара много дълго. Няма да стане. Ако съм етичен, ще загубя.

Когато казваме, че индустрията се грижи за хората, това не е вярно. Те не могат да си позволят да бъдат етични. Значи вашата система не е създадена да служи на добруването на хората. Ако още не схващате - нямаше да има аутсорсинг на работа ако се интересуваха от хората. На индустрията не ѝ пука. Наемат хора, само защото работата още не е автоматизирана. Не ми говорете за благоприличие и етика, не можем да си го позволим и да останем в бизнеса. Важно е да се подчертае, че независимо от социалната система - дали ще е фашизъм, социализъм, капитализъм или комунизъм, фундаменталния механизъм винаги са парите, труда и конкуренцията.

В комунистически Китай няма по-малко капитализъм, отколкото в САЩ. Единствената разлика е степента на намеса на правителството в предприятията. Действителността е, че „Монетаризма“, така да се каже, е истинския механизъм, който движи интересите на всички държави на планетата. Най-агресивният и следователно доминиращ вариант на монетаризма е системата на свободно предприемачество. Фундаменталната позиция, изложена от ранните икономисти на свободния пазар като Адам Смит е, че личния интерес и конкуренцията водят до обществен просперитет, тъй като конкуренцията създава мотивация за хората да продължават напред. Това, за което не се говори е, как икономика базирана на конкуренцията неизбежно води до стратегическа корупция, консолидация на властта и богатството, социално разделение, технологична парализа, експлоатация на труда и в крайна сметка скрита форма на държавна диктатура от богатия елит.

Думата „корупция“ често се дефинира като „морална перверзия“. Ако една компания изхвърля токсични отпадъци в океана, за да спести пари, повечето хора смятат това за „корумпирано поведение“. По-деликатен пример, когато Уолмарт отваря врати в малък град и изтиква малките предприятия от бизнеса чрез конкуренция, засягаме една сива зона. Какво точно прави Уолмарт неправилно? Защо трябва да им пука за кварталните магазинчета, които унищожават? Друг деликатен пример, когато някой бъде уволнен, защото нова машина може да го замени и да върши

същата работа с по-малко разходи, хората обикновено приемат това като без да виждат заложената изопачена нехуманност на това действие. Факт е, че дали ще изхвърлят токсични отпадъци, монополизират пазара или съкращават работна ръка, мотивът е един и същ: печалба. Това са различни степени на един и същ механизъм за самосъхранение, който винаги поставя добруването на хората на второ място пред печалбата. Следователно корупцията не е някакъв страничен продукт на монетаризма, тя е неговата основа.

Повечето хора осъзнават тази тенденция в една или друга степен, но мнозинството остават наивни за широките последствия, да имаме такъв егоистичен механизъм за водещ манталитет на обществото. Вътрешни документи доказват, че след като тази компания категорично е знаела, че имат медикаменти, заразени със СПИН, са ги изтеглили от пазара в САЩ, и са ги продали във Франция, Европа, Азия и Латинска Америка. Правителството на САЩ е позволило това да се случи. FDA е позволило това да се случи, а сега правителството си затваря очите. Хиляди невинни болни от хемофилия са загинали от вируса на СПИН. Компанията е знаела категорично, че медикамента е заразен със СПИН, продали са го, защото са искали да превърнат тази катастрофа в печалба. Както виждате, корупцията е вградена в системата. Всички се лъжем един-друг и не може да очаквате благоприятие в това. Те мислят в контекста на демокрацията, която не е възможна в една икономика на монетаризма. Ако имаш повече пари да рекламираш своята позиция, позицията, която искаш във властта, това не е демокрация. Това облагодетелства хората на високите етажи. И винаги е диктатура на елита, на финансово заможните.

„Можем или да имаме демокрация в тази страна, или да имаме голямо богатство, концентрирано в ръцете на малцина, но не можем да имаме и двете.“
Louis Brandeis, Съдия от Върховния съд.

Превод от английски:
Светослав Антонов